

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg deler sådan set helt fru Birthe Rønn Hornbechs tillid til menighedsrådet. Jeg spørger bare, hvor der i regelværket er en begrænsning. Nu kommer det til at bygge helt på tillid, for nu bliver der intet i regelværket, der giver det. Det var sådan set bare det, for jeg tror ikke, jeg har mindre tillid til menighedsrådene end fru Birthe Rønn Hornbech.

Så lige om den anden sag. J.C. Christensen lavede faktisk begge dele og ønskede begge dele, og der fungerede et kirkeråd, Det Kirkelige Udvalg, fra 1903 til 1909. Det hele var en forsøgsordning, og da vi kom til 1906, hvor de indstillede, at dette var det, man ville gøre for at lave en kirkeforfatning, da var der gået kage i det omkring J.C. Christensen af helt andre grunde, så det ikke kunne komme videre.

Det udløb i 1909, og så kom Appel. Og med hensyn til Appel er jeg sådan set enig i det, fru Birthe Rønn Hornbech siger, at så var han også imod det, fru Birthe Rønn Hornbech kaldte »det indirekte demokrati«. Derfor sagde han meget udtrykkeligt, at de ikke skulle beskæftige sig med andet end kalk og mursten.

Han havde så forventet, at det åndelige lå hjemme i det, som fru Birthe Rønn Hornbech kalder »det direkte demokrati«, men vores demokrati i »Kirkens mund og mæle« er ikke spor mere indirekte end det, vi har i dag. Det er det repræsentative demokrati, som er ganske almindeligt, vi har det alle mulige steder. Og hvorfor skal det nu i øvrigt være udemokratisk, medmindre man har den håndsoprækningsforestilling, som jeg i øvrigt troede at Venstre stadig væk havde.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu ved jeg ikke helt, hvad fru Margrete Auken mente med håndsoprækning, om det skulle være i Venstre. I Venstre stemmer vi ikke. Det har vores tidligere gruppeformand forsøgt én gang, det kom han ikke godt fra.

Jeg er ikke helt klar over, om det er rammebevillingen, fru Margrete Auken mener der ikke har nogen regelbegrænsning, men der sker jo ikke nogen ændring med hensyn til menighedsrådenes pligt til at argumentere for, hvad hvert sogn skal have. Det vil jo stadig væk være det samme.

Nu ved jeg godt, at fru Margrete Auken kommer fra et område, hvor man har en helt anden ordning, men jeg taler så mest om ordningen vest for Valby Bakke, hvor ligningsområderne er væsentligt mindre. Der er det jo sådan, at man altså må argumentere over for de andre sogne i ligningsområdet, og fordi der ikke er så mange sogne, kan man overskue hinandens budgetter, og man ved godt, at det ikke bliver tilladt, at et enkelt sogn bare kan skeje ud uden begrundelse, og så er det jo ikke mere at skeje ud.

Så er jeg heller ikke helt klar over, når fru Margrete Auken taler om mursten og det åndelige, om vi så også er ovre i forpligtelsen efter grundlovens § 4, for der vil jeg godt sige, at jeg mener, der ligger mere end økonomi og eventuelt mursten i grundlovens § 4.

Men jeg er nødt til at sige, at den ordning, som fru Margrete Auken kæmper så inderligt for, den tror jeg og den håber jeg er stendød.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Der er altså så meget liv i det, at de fleste stifter er ved at foreslå det nu, og jeg går ud fra, at med den indsats, som kirkeministeren gør, så tager det ikke ret lang tid, så har vi bygget demokratiet i kirken færdig. Jeg tror da også, at Venstre vil støtte, at vi har et ganske almindeligt repræsentativt demokrati i kirken. Det var såmænd det, jeg talte om, og det havde vi så også oprindeligt i J.C. Christensens model.

Det går jeg ud fra at fru Birthe Rønn Hornbech er opmærksom på, og så kan jeg godt se, at 1 minuts taletid gør det meget vanskeligt at give en kirkehistorisk redegørelse for, hvad det var, der skete i 1903, i 1906, i 1909 og i 1913, da vi fik den første rigtige menighedsrådslov. Men lad det nu være.

Så er der det med rammebevillingerne. Det, som jo er kommet i nogle af høringssvarene, er, at man trods alt har en bekymring for, at de, der sidder og skal bestemme, hvad der skal betales, i og for sig ikke har nogen begrænsninger på sig, fordi de sådan set selv kan afgøre det. Fru Birthe Rønn Hornbech har helt ret i, at det selvfølgelig ville være giftigt, hvis de blev alt for dyre, men også fordi 20-pct.s-reglen er en meget lille begrænsning, har de jo mange steder kunnet øge det en hel del. Og når fru Birthe Rønn Hornbech siger, at det kunne de ikke, så spurgte jeg bare, om der er anden begrundelse for det, end at fru Birthe Rønn Hornbech har tillid til dem.